

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marție, Iunie și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Reuniuni de femei.

❖ Ori cât ar fi de cunoscut adevărul exprimat de Alexandru în frumoasele versuri: „Unde-i unul nu-i putere, la nevoi și la durere; unde-s doi puterea crește...” totuși îndemnați ne simțim a-l resuscita din nou, căci situațiunea generală a poporului nostru ne dovedește, că în viața practică prea puține dovezi am dat, că suntem pătunși de marea însemnătate a însoțirilor și reuniunilor cu un anumit scop, îndreptat spre ridicarea poporului și a tuturor intereselor lui.

Dacă facem din punctul de vedere al diferitelor însoțiri asemănare între noi și alte popoare conlocuitori, cu durere trebuie să constatăm, că stăm mult îndărăptul acelor; și rezultatul este, că și înaintarea noastră stagnează sau progresăză foarte încet, pentru că forțele risipite nu pot da pept cu puterile unite ale străinilor; și astfel — neputând susține concurența, ce se impune — ori dau înainte de tot încet și abia gâfâind, ori apoi sunt chiar necesitate a sta locului.

Între asemenea împrejurări nu putem întrelăsa a nu reveni și a insista de astădată cel puțin asupra unui soi de reuniuni, pe care îl ținem de tare necesar și în urmăre îl și recomandăm în atențiunea fruntașilor comunelor noastre.

Înainte cu câți-va ani am scris un ciclu de articoli în această direcțiune, îndemnând pe toți omenii cu carte a lucra în direcțiunea indicată de noi; și regretăm, că prea neînsemnat și nemulțumitor a fost rezultatul insistărilor și sfaturilor noastre, cu toate că n'am cerut lucruri imposibile, lucruri preste puterile noastre, ci am cerut să se pue basa la tot felul de reuniuni cu caracter românesc și ortodox după modelul celorlalte biserici din țară. Fie începutul cât de modest, încă-i bine,

căci pe lângă cuvenita îngrijire și din semănța de mustar se poate desvolta un lucru mai mare și satisfăcător. Vorba e, se începem odată și rezultatele obținute ne vor încuraja reciproc.

Știut este, că forța bisericii romano-catolice se bazează mult pe valoarea și marea număr al reuniunilor ei de tot felul; iar în timpul din urmă și biserica reformată dela noi a simțit, că neorganizându-se și neconcentrându-se puterile risipite, nu vor putea ține pas cu celelalte confesiuni; ba nu-și vor putea nici chiar apăra bunurile acurate și susținute de înaintași.

Au lansat deci devisa: „Se ne concentrăm, se ne însoțim!”

Cu cât mai mult ni se impune deci nouă această necesitate, cari nu prea avem alt sprijin, decât cel scos din propriile noastre forțe?

Țrecare inclinare am aflat în anii din urmă în sinul femeilor noastre dela comune mai fruntașe întru organizarea lor în reuniuni cu scopuri adecuate chemării lor.

Așa pe lângă reuniunile mai vechi din mai multe orașe și din comuna Reșinari s'au organizat femeile la Hunedora, la Buciumani, în părțile Sighișorei etc., iar în zilele din urmă nise notifică laudabila inițiativă a femeilor ortodoxe-române din o comună mai neînsemnată, dela Marpod, din tractul Agnatei, care s'au constituit în „Reuniune”, esoperând chiar dela comuna politică cedarea unui pământ, ca venitele lui să se folosească la promovarea scopurilor culturale și umanitare ale reuniunii.

Nu este starea poporului nostru din locurile indicate mai favorabilă, ca aiurea; dar acolo s'au aflat femei și bărbați, cari au știut prinde ideea și au știut afla mijlocele date conform recerînțelor locale pentru întruparea ei. Și reuniunile din unele locuri, bunăoară cea dela Hunedora, au și oferit ajutoare foarte simțite atât morale cât

și materiale pentru interesele noastre bisericesti, școlare și culturale din acel loc.

Recomandăm deci tuturor imitarea acestor laudabile exemple, indicând în scurt și unele scopuri, cari se potriveșc pentru asemenea reuniuni. Așa d. e.:

1. A contribui la înfrumusețarea internului edificiilor bisericesti, mai ales în locurile, unde în locul bisericilor scunde și de-o înfațișare umilitoare se ridică bisericii corespunzătoare timpului și aspirațiunilor noastre, provăzând prestolul, ușile altariului, tetrapodul, stranele, mesele din biserică etc. cu diferite pânzături — manufacturi, eșite din mână măestră a cusetorelor române și cu icône conforme cu ritul oriental și cu gustul modern și cu alte decorative obicnuite.

2. A oferi ajutoare la procurarea odórelor, utensiliilor candelabrelor și a altor lucruri trebuincioase în biserică, eventual a pregăti înșile cele posibile, ca d. e. prapori etc.

3. A contribui la înființarea și susținerea corurilor pentru cultivarea cântărilor bisericesti spre ridicarea nimbului diferitelor oficii divine.

4. A îngriji de împodobirea cimeterilor, cari cuprind osămintele scumpe ale părinților și rudeniilor noastre. În aceste privințe avem deosebit multe de făcut, căci adeseori trecând prin comune de ale noastre vedem acele morminte într-o stare, care ne prezintă străinilor în colorile cele mai nefavorabile, mai ales că nunumai popoarele cu pretensii de cultură ci și sêlbaticii știu da atenție morminților celor repausați.

5. A îngriji de îmbrăcarea copiilor lipsiți, orfani etc., mai ales a celor ce cercetă școala și de provederea lor cu cărțile necesare.

6. A mijloci instruirea copilelor și femeilor mai tinere în lucruri de mână, și preste tot de economie casnică, punând un deosebit pond pe bucătărie, căci există ținuturi întregi, unde fe-

meile dispunând de cele necesare, nu se pricep la pregătirea de mâncări igienice mai ales pentru bolnavi și copii, cari au lipsă de o îngrijire, condusă cu pricepere.

7. A mijloci educarea femeilor în cele igienice, împărtaşind tuturor elementele atât de necesare la ținerea în curat a caselor, la aerisirea lor, la tractarea copiilor, cari la noi — se prăpădesc înainte de anul al 7-lea în mod îngrijitor, mai ales pentru necunoșterea elementelor atinse pe scurt.

8. A întemeia biblioteci de scrieri instructive, și a procura mijlocele necesare pentru scopurile urmărite.

Cunoscând căldura, cu care știm, că se pot însufleți femeile Române pentru un scop bun, ținem de ușor realizabile ideile propoveduite de noi, numai inițiatori stăruitori, și lipsiți de patimă să se afle. Exemple singuratică indică dorul întru a se valida în direcțiunile atinse și totodată și necesitatea organizării propuse. În comuna Toplița-română am aflat d. e. o domnișoră suită în vârful schelelor, lucrând cu diligență la inscripția de pe semicercul aflător de-asupra frontariului. În comuna Dobolii-inferiori am constatat cu plăcere, că o domnă fruntașă din Brașov a pictat înșasi icônele principale la iconostasul bisericii noastre. Aflăm azi atât de multe domnișore din cele mai bune familii ale noastre, ocupându-se în mod laudabil și cu pictura, și prezentând adeseori obiecte de artă ieșite din mâna lor. Lucrarea lor va primi însă adevărată valoare numai atunci, dacă lucrul mânilor lor va ieși la ivelă și în locașele ridicate turei românești. În comuna Ida-mare am fost martor însuflețirii, cu care femei, ce în cea mai mare măsură cu lucrul palmelor își câștigă cele de lipsă, au primit ideea nimerită a preotului lor, ca să contribuie și ele cu ce pot, la terminarea bisericeții nou zidite din comună; și în scurt timp au fost adunați banii de lipsă pentru

FOIȚA

Din tainele vieții.

III.

La Iași! — Dacă ceva m'a putut consola de a fi fost luat dela Oșlobeni, fu plăcerea de a vedea un oraș mare, mult mai mare decât Piatra; un oraș în care trăește Vodă și sunt scoli și biserici mai mari decât la Oșlobeni.

De câte ori vătaful Iordache era trimis de papa Ballif să ducă la Iași de vânzare din produsele moșiei și să facă diverse cumpărături pentru casă, când se întorcea, Alfred și cu mine nu stincheam cu întrebările:

— Spune, vătafe, cum e la Iași?

Frumos e? Ce-i de văzut pe-acolo?

Și vătaful, după pilda călătorilor născocitori de văzute și nevăzute, ne descrie Iași cu atita măreție, că era un ideal al nostru de a-l vedea într-o zi.

Până la una la alta, până ce mama se și fi făcut pregătirile de drum, mai trecură câteva zile.

Sedeam atunci în niște case cu două rînduri, nu departe de biserica Trei-Erarchi. Dealungul caselor era un cerdac, care în timp de ploie adăpotea jocurile mele și ale sur-

rilor. Vis-à-vis de cerdacul nostru, alte case cu alt cerdac, prin care vedeam umblind mult împopoțonată o duducă, fată mare. Strengăritele de surori îi stîrnie cîntecul:

Umbliă lîntea prin cerdac
Cu moșocul după cap...

Eu adunam pe surori și le puneam să învețe carte, ca la școală... și nu știu de nu le trăgeam la palmă cu o vargă, cînd nu ziceau bine. Apoi plîsete... Mama inter- venea și mă pune la colț... Draga mea doică îmi aducea zahăr și mă mîngîia de tăceam. Atunci, rămas singur, făceam biserică, așezam icône și cruci și eu cîntam cît mai pe nas „Dîmne Miluește!”

Sosi în fine ziua mult dorită a plecării spre Iași. Pe atunci calea era rea, prin co-clauri și jidovimi, pînă eșiai la Tîrgul Frumos, pe la Cîrligi, Serbești... Cînd în aceeași zi puteai ajunge la Tîrgul-Frumos, erai mulțumit. Acolo trăgeai la vre-un han jidovesc ori armenesc. Îți aduceai cu tine perini, prostire și plapomă de acasă, căci în camerele otelului găseai cel mult un mindir muced și infect. Ferice dacă noptea nu aveai să te războiești cu miile de ploșnițe!...

A doua zi numai ajunserăm la Iași. Traserăm la hanul lui Ghimiciu, în strada Lozonski, stradă importantă, căci se termina în palatul domnesc al lui Mihai Sturdza Vodă. Intrarăm în capitala Moldovei pe la bariera

Păcurari. Ce minunat mi se păru orașul! Dar mai ales mă încîntă schimbarea gardei la palat în ziua următoare, care era o Duminică. Chiar pe din fața hanului trecea garda cu muzica în frunte, urmată de-o drîie de băieți, printre cari nu întărziai a lua loc și eu.

După trei-patru zile mama mă duse la hanul turcesc. Acolo avea două camere mobilate dl Costaki Nanul. El mă primi, cum convenise, ca să mă învețe carte românească, să mă pregătescă de examen de bursă, ca să intru în internatul dela Academia Mihăilենă. N'am mai găsit la dl Nanul viața de familie dela Oșlobeni și nu ușor m'am deprins cu noul regim din casa lui de holteiu. Mîncarea se aducea de două ori pe zi cu „sufertașele” dela o locantă ce-i zicea „Dăraban” dintr-o hudiță dela Sf. Vinerea.

Apoi cînd dl Nanu se ducea la școală la Trei-Erarchi ori la cursurile de drept dela Academia Mihăileană eu rămâneam de capul meu. Noroc că nu eram un băiat rău...

Mama își luă ziua bună dela dl Nanu, mă îmbrățișă, nu fără să lase a-i cădea din frumoseii ei ochi negri două lacrimi calde pe fruntea mea.

În porța hanului turcesc era un cofetar român. Mama îmi deschise la el credit de 30 de lei de pe atunci, ca să-mi dea cofeturi și prăjituri Dumineca și plecă spre Piatra...

Cîte-va zile triste avui la început. Hanul turcesc era un patrat de case cu două rînduri, în stil turcesc, cu cerdace de jur împrejur. Jos în curte o cișmea. În catul de jos nu erau camere de locuit, ci bolți, în care jidanii țineau marfă: piei de vite, băcănii, mere, portocale... Băieții dela școala vecină, dela Trei Sfetitele, nu odată au spart gherghirile acestea și au dat iama în lăzile cu portocale și cu rodii.

În catul de sus un întreg bilciu de oameni: cinovnicii dela tribunale și dela ministere, croitori, cismari, călugări dela Ierusalim, „mironosițe” poloneze, cari, după cum am înțeles mai tîrziu, făceau zi din noapte și noapte din zi... Ba, tocmai în fundul cerdacului, în partea opusă camerei noastre, se instalase de curînd un egiptean abia sosit, care avea un sicriu cu un cadavru de om momificat. Vecinii se temeau să trecă noptea pe la ușa momiei și circulau felurite legende asupra egipteanului, de mi se făcea părul măciucă cînd le auziam...

Lîngă cameriele dascălului meu locuia o vîduvă de cinovnic, de-o vîrstă respectabilă, care însă, pe cît mi-am explicat lucrul mai tîrziu, ar fi voit să fie învățătorul meu cea-ce fu *Bonne maman* pentru J. J. Rousseau, dar cum el prefera să-și îndrepte privirile în altă parte, cocóna Marghiolița își răsufila ahtul spunîndu-mi, mie, unui băiat de vrăo 10 ani,

procurarea unui clopot și a unui canalabru.

Deci voință și inițiativă să fie, și multe lucruri bune și folositoare se pot face.

În Sibiiu d. e. sunt cunoscuți pașii autorităților noastre bisericești pentru zidirea unei catedrale, vrednice de biserică noastră și de dorul ei spre progres. Interiorul ei va reclama mulțime de ornamente, ce taie și în sfera de activitate a femeilor. Va fi deci laudabil gândul femeilor române din loc și eventual și din alte centre românești de a lua de timpuriu și în contelegeră cu factorii competenți inițiativa pregătirii celor necesare, cari la timpul seu vor slugi spre mărirea lui Dumnezeu și spre lauda celor ce vor osteni și vor lucra la împodobirea casei Celui de sus, dela care vine tot binele și tot darul deservit.

Nu este de-ajuns să așteptăm tot progresul dela corporațiunile, prevăzute în statutul nostru organic, căci greutățile se înăspresc, necesitățile se înmulțesc și astfel toți factorii trebuie se împingă la carul înaintării noastre. Referințele dintre aceste reuniuni și dintre corporațiunile ce stau în fruntea afacerilor bisericești ușor se pot regula spre mulțumirea reciprocă prin încredințări speciale cuprinse în statutele, înaintate spre aprobare numai forurilor civile și superiorității bisericești.

Adevărat este, că 2 scăderi radicale împiedică viața noastră din reuniuni, într-o cât adeseori începutul laudabil se dovedește a fi analog unui foc de paie, care la început bobotese cu forță impunătoare, și apoi în curând se stinge cu o momentană iuțelă; iar altă dată păcatul strămoșesc, învidia și zarva, își ivesc capul său diform, băgând zizanie între membrii și zădărniciind astfel bunăînțelegerea și armonia, care trebuie se fie temelie ori cărei conclucrări cu puteri unite.

Rămânerea noastră îndrept pe toate terenele, câmpul deschis și mult promițtor, viitorul nostru, fie-ne un îndemn de-a înăbuși aceste păcate în simburile lor, în embrion.

Un discurs al contelui Tisza.

La 19 Iunie și-a ținut la Oradea-Mare contele Stefan Tisza vorbirea de president al partidului liberal din comitatul Bihorului. Unii vreau se o considere drept vorbire-program de ministru de interne, la care post ar fi prenotat contele Tisza, dar părerea aceasta e desmințită de cercurile acreditate.

Lume multă a alergat să asculte discursul, așa că neputându-se ținea în loc închis, a trebuit să se țină în loc liber.

Tisza a lădat deopotrivă pe Bánffy, ca și pe Széll, exprimându-se despre *cestiunea naționalităților* astfel:

că nu-i om de trebă Nanu, că, de câte ori vine acasă, apucă pe scara din partea opusă a hanului, pe la ușele *afurisitelor*... Eu mult timp am crezut, că e vorba de *ușele momiei*, pe când veduioara se uita chiorș la acele ale „mironosișelor” cum le botezase tot dînsa. De, dacă dascălului meu, cuconu Costache Nanu, i-ar fi plăcut cucóna Marghiolița, ea nu i-ar fi găsit nici un cusur... Eu n'am spus-o dascălului, ori pentru că ea îmi dădea acadele din cînd în cînd, sau pentru că nu-mi plăcea să colportez vorbă rea dela unul la altul, faptă care și pînă astăzi mi-a repugnat și-mi displace a pune în practică.

Cu cartea mergeam destul de bine. Învețasem la Oșlobeni în limba franceză *Geografia*, istoria sintă, aritmetica. Nu-mi fu greu să le reinvăț în limba română. Dl Nanu era mulțumit de mine.

Între acestea, sosi vara din anul următor. Dl Nanu a fost invitat să mă aducă la Piatra, unde se petrecea și d-lui căldurile mari din Iulie. Ambii furăm primiți de mama, nu la Piatra, ci lingă oraș, la o răzășie zisă *Valea Viei*, proprietate a unchiului meu Paharnicul Dumitru Merișescu.

V. A. Urechii.

„Cunoștem cu toții caracterul adevărat al politiceii maghiare de naționalitate; îl cunoștem, îl și urmăim, și cutez a afirma, că nu fără rezultat. Constat simplu, că toate faptele guvernului Széll și toate declarațiunile lui, sunt în cel mai perfect acord cu politica, ce noi am urmat-o dela început și care, pe când pe de o parte nici când nu transigă în ceea-ce privește pretensiunile statului unitar național maghiar, pe atunci întîmpină năsuințele concetățenilor noștri din sînul naționalităților cu adevărat sentiment frățesc, cu încredere și simpatie.”

Vorbind despre *lupta confesională* oratorul a zis, că în politică nu cunoște cestiune catolică, sau protestantă și e nepatriotic lucrul a slăbi puterile prin provocarea de contraste de naționalitate sau confesionale. În fața referințelor din Austria are să stea ca o stîncă, partidul liberal, guvernul, și aceea masă a societății maghiare, care aderă nestrămătat la pactul din 67.

La propunerea deputatului Teodor Fașie, adunarea a expedit ministrului președinte o telegramă de felicitare.

*

Corifeii politiceii maghiare își manifestă în diferite moduri impresiile, ce le-a făcut discursul. Fostul președinte al partidului național Horánszky, între altele spune că nu armonizează cu declarațiile despre menținerea neschimbată a vechiului program al partidului liberal și solidaritatea actualului program cu politica lui Bánffy. Partidul liberal are numai un program: cel rostit de ministrul-president la 1 Martie 1899, și acesta e departe de a fi o aderare la trecut.

Dela Reuniunea femeilor române din Sibiiu.

Raportul general pe anul 1899.

(Urmare.)

II. Școala de fete.

Din cele expuse la introducerea acestui raport reiese clar importanța școlilor de fete românești, în urmare și importanța școlii de fete, ce Reuniunea noastră susține. Trebuie însă să constatăm cu durere, că pe cât de necesară este existența ei din punctul de vedere al creșterii românești a fetelor, pe atât de puțin este ea considerată de aceia, cari au fete de școală.

Reuniunea noastră a făcut însemnate jertfe (dela întemeierea școlii pînă astăzi a spusat nu mai puțin de cât fl. 26,626-24) numai și numai pentru a pune școala sa în poziție de a putea corespunde atât cu privire la instrucția în studiile obligate, cât și la limbile usitate în țara noastră. De aceea, credem, este și motivată așteptarea noastră, ca publicul interesat să lapede odată dela sine iubirea exagerată a străinismului, și să preferă a da copilelor o educație și instrucție românească în școlile noastre, unde — cum am zis — se învață cu temei și limbile străine.

Așteptarea noastră privește în rîndul prim pe clasa inteligentă și mai cu stare din Sibiiu, și din apropierea Sibiiului. Dacă își dau fetele la școală, se nu încunjure școlile românești, cari nu numai ofer tot ceea-ce pot și cele străine, ci mai propagă și spirit, datine și moravuri românești.

Școala noastră în anul scolar 1898—99 a fost frecventată de 21 eleve și anume în cl. I. 3, în cl. II 4, în cl. III 3, și în cl. IV. 11.

În anul scolar 1899—1900 școala este frecventată de 14 eleve, anume în cl. I. 5, cl. II 2, cl. III. 5, cl. IV. 2. Examenale anuale se vor ținea în 27 Iunie a. c., iar încheierea festivă în 28 Iunie a. c., la 11 ore a. m. —

Corpul didactic a fost același ca și în anul trecut.

III. Averea Reuniunii.

În alăturare sub ./- avem onorul a înainta Onoratei adunări generale rațiociniul încheiat la 31 Decembrie 1899. Acesta a fost censurat de o comisiune specială, și aprobat apoi de comitet în ședința sa dela 13 Iunie a. c.

Averea Reuniunii a constat la 31 Decembrie 1899 din saldul casei de 1001. fl. 29 cr. și din efecte în valoare de 19,685 fl.—, în suma totală deci 20,786 fl. 29 cr. La fondul inalienabil se vine din această sumă fl.

5,299. 67 cr. și la cel disponibil flor. 15.186-58 cr.

Venitele Reuniunii s'au sporit în mod însemnat prin obicinuita sumă de fl. 300.—, ce adunarea generală a institutului „Albina” în mod tradițional, și de astădată ne-a pus-o la dispoziție pentru trebuințele școlii de fete, prin frumosul legat de fl. 500.—, al fericitei Ioana Bădilă, prin donațiunea de fl. 10. — a institutului „Economul” din Cluj, și de fl. 3 a institutului „Vlădeasa” din Huedin.

S'a spesat preste preliminarul cu fl. 171.04, pentru care sumă ne vom lua voia a cere îndemnisarea din partea Onoratei adunări generale. Acest plus de spese se explică în deosebi prin acordarea unui cuincue-nal, prescris de lege, la salariul unei puteri didactice.

Dimpreună cu rațiociniul pe 1899 înaintăm Onoratei adunări generale alăturat sub ./- și un proiect de buget pentru anul 1901, și anume la percepțiuni cu 4080 — corône, și la erogațiuni cu 4068, — corône, și un excedent de 22 — corône. —

Ne simțim deobligăți a aminti la locul acesta, că casierul nostru — deși fără remunerație — a purtat socotelile Reuniunii totdeauna cu o exemplară exactitate; pentru ce ne vom lua voia a propune, ca Onorata adunare generală să-i voteze mulțumită protocolară.

(Va urma.)

Chestionar

privitor la psihologia poporului român.

Domnii G. Coșbuc, Ang. Demetriescu, O. Densușianu și C. Rădulescu-Motru, ne-au adresat următorul chestionar referitor la psihologia poporului român:

Folosul chestionarelor este de netăgăduit pentru limpezirea multor probleme sociale. Prin aceste chestionare se provoacă răspunsuri, cari, dacă nu dau însași soluțiunea definitivă a problemei, constituiesc totuși documente importante de informațiune pentru cel-ce caută o asemenea soluțiune. În special revistele englezești au știut profita cu mult succes de acest mijloc de cercetare. În anii trecuți, una dintre cele mai răspândite reviste englezești a chestionat asupra cărților cari ar trebui cetite de fiecare om cult și răspunsurile ce le-a primit dela persoanele ei corespondente, — persoane aparținînd tuturor straturilor societății, dela principele de corônă și pînă la cel din urmă clergymen, — a impresionat adânc pe toți cugetătorii, cari se preocupă de problema culturii moderne.

Experiența chestionarelor în ori-ce caz nu pôte strica întru nimic — și de aceea o încercăm și noi asupra problemei anunțate mai sus. Nu ne facem de altfel iluziunea să credem că vom avé același succes ca revistele englezești. Publicul englez e de multă vreme deprins cu asemenea experiențe. Apoi dînsul are și convingerea, că în înțelegerea chestiunilor sociale progresul nu se pôte realiza decât prin o colaborațiune reciprocă între opiniunea tuturor și judecata individuală a omului specialist, convingere rodnică pentru știință, și pe care din nefericire o vedem puțin răspîndită în publicul nostru. Să sperăm însă că se vor găsi și la noi persoane în număr suficient, care fără tîmă de a se vedé întrate în „gura lumii”, ne vor arăta sincer părerile lor asupra psihologiei poporului român.

Eată acum și chestionarul pe care îl adresăm tuturor acelora căror le vor căde în mîna aceste rînduri:

I. Care operă literară, după părerea d-vastră, exprimă mai bine firea și aspirațiunile neamului românesc?

II. Care e trăsătura dominantă în firea Românului?

III. Cari sunt calitățile și defectele ce deosebesc naționalitatea română de celelalte naționalități?

(La această întrebare am prefera să avem, în loc de aprecieri abstracte, istorisirea unui fapt precis luat din experiența d-vastră și în care să se vadă deosebirea de purtare între Român și Maghiar, sau Rus, sau Evreu, sau Grec, etc.)

IV. Care fapt istoric a scos pînă acum mai bine la iveală calitățile sau defectele neamului românesc?

Adresăm acest chestionar tuturor celor, cari cunosc sau se interesează de psihologia poporului românesc, fără deosebire de clasă și de naționalitate. Primim cu recunoștință opiniunea fiecăruia. Singura condițiune ce punem este, ca opiniunea să fie sinceră.

Răspunsurile la toate, sau la câteva din întrebările de mai sus, le vom publica treptat, pe măsură ce ne vor sosi, în „Noua Revistă Română” suplimentul I. (cu începere dela 15 Iunie 1900). Cele scrise într-o limbă străină, vor fi traduse.

Rugăm pe corespondenții noștri să indice totodată în josul semnăturii lor:

1. Localitatea în care au adunat observațiunile.
2. Vîrsta și profesiunea.

Răspunsurile vor trebui să fie adresate către „Noua Revistă Română” Pasagiul Român 20, București.

Din România

(*Doliu Curții Române*). În urma încetării din viață a augustei mame a M. Sale regelui Carol, Curtea a luat doliu de 6 luni, cu începere dela 6 Iunie, din cari trei luni de mare doliu și trei de jumătate doliu.

Principesa Iosefina de Hohenzollern, născută o deosebită afecțiune pentru fiul ei din urmă Carol, de care numai cu multă durere s'a despărțit la 29 Aprilie 1866, când actualul rege a părăsit pentru totdeauna casa părintească luând în mîna destinele României, și densa a revărsat aceeași iubire asupra regelui român. Ea urmărea cu atențiune toate mișcările poporului românesc, cetia ziarele românești și se bucura din adîncul inimei, decăteori Românii se prezentau la curtea ei.

Insușirile eminente ale augustei principese le arată scriitorul englez Sidney Whitman în o lucrare a sa prin următoarele:

„Principesa Iosefina a fost tot-d'auna foarte evlavioasă, fără a fi cătuși de puțin bigotă. Lipsa celui mai mic egoism la ea, îi câștigă iubirea și devotamentul tuturor acelor cari au cunoscut-o. Viața ei ca soție și ca mamă a fost cât e cu puțință de liniștită și fericită. Marele respect pe care Regele Carol l'a arătat tot-d'auna femeilor, își are isvorul în venerațiunea ce el a avut tot-d'auna pentru Mama Sa.”

Ziarele din România consacră articoli duiși memoriei regretatei principese.

Înmormîntarea A. S. Principesa Iosefina de Hohenzollern s'a făcut astăzi la orele 10 la Sigmaringen.

*

(*Împrumutul statului*). Guvernul a împrumutat de la casa Elias suma de 35,000.000 lei pentru diferite plăți. Acești bani guvernul i-a luat în comptul recoltei de pe moșiile statului.

Cercurile guvernamentale se află în tratative cu Banca națională pentru contragerea restului de împrumut, de care țera are nevoie.

Revistă externă

Morțea contelui Murawieff. Ministrul de externe rusesc contele Murawieff a murit subit în 21 l. c., după-ce numai un scurt interval de 3 ani, i-a fost dat să conducă firele diplomației rusești făcîndu-se renumit cu inițierea congresului de pace din anul trecut dela Haga. El era în etate de 55 de ani, când alți diplomați își încep cariera mai înaltă, și în activitatea sa a căutat să inaugureze o politică de pace universală, ceea-ce s'a dovedit deocamdată un ideal, probabil într'un viitor foarte îndepărtat realizabil.

*

Răsboiul în China. Știrile de teróre sosite din China nu sunt încă confirmate. După cum spune „Times”, comandantul trupelor streine Seymour ar fi sosit în Peking, dar detașările asupra situației din Peking lipsesc. În lupta dela Taku Chinezii au suferit înfrîngere, din care cauză împărătesa ar fi aplecată să încheie pace cu puterile prin mijlocirea vice-regelui Li-Hung-Tsang.

Din Austro Ungaria sunt puțini locuitori așezați în China. Numărul celor înșinați la consulate e numai de 103, din cari 2/3 din Ungaria.

*

Răsboiul anglo-bur. Englezii cuceresc rînd pe rînd pozițiile Burilor. O avangardă a generalului Hunter a ocupat comuna

Krügersdorp, fără nici o rezistență, ear o altă trupă a luat două tunuri dela comandantul Duplessis. Comunicația pe calea ferată și telegrafică cu orașul Cap, care fusese distrusă a fost restaurată.

Să mai ventilăm stirea, că Roberts a provocat pe generalul Botha, ca pentru a cruța vîrsarea de sânge mai departe, să se predea. Botha ar fi cerut un armistițiu de 12 zile, ceea-ce i s'a denegat.

NOUTĂȚI

Reuniune de femei. Femeile ortodoxe din Marpod au luat laudabila inițiativă, a întemeia o *Reuniune de femei*, cu scopul a contribui la promovarea intereselor bisericești și școlare, împodobind lăcașul D-lui, și îmbrăcând pe cei săraci etc. Comuna politică a dat, atât „Reuniunii femeilor sase”, cât și Reuniunii femeilor noastre câte un pămînt, din a cărui venit se-și potă augmenta venitele materiale.

Advocatul Teodor Pop din Baia de Criș, precum ni se telegrafiază este grav bolnav. Ii dorim însănătoșare.

Biserica ortodoxă contra lui Tolstoi. O fîcie socialistă din Londra comunică un circular rezervat al sinodului rusesc, după care un ucuz al țarului dictază canoane bisericești asupra lui Tolstoi, care profesază în scrierile sale doctrine contrare bisericii ortodoxe. Sfîntul sinod a decis, că dacă Tolstoi ar muri fără a se împăca cu biserica și a face penitență, să fie oprite ori-ce slujbe religioase pentru sufletul lui.

Piesă română în teatru maghiar. Dumineca trecută a fost reprezentată pe scena teatrului popular din Budapesta, piesa în 3 acte „O lecțiune” (A lecke) de trupa școlii teatrale a lui Solymosi Elek, piesă de Radu Rosetti, în traducere maghiară de prof. univ. dl. Dr. George Alexics. Precum spun foile din capitală, acesta e prima bucată română, care se joacă în teatru maghiar, de aceea i-se atribue importanță nu numai din punct de vedere literar, ci și al raporturilor între Maghiari și Români. La reprezentație împreună cu autorul s'au dus să asiste și câțiva ziariști din București, în onoarea cărora reuniunea ziaristilor din Budapesta a dat un banchet, la care s'a vorbit despre înflorirea literaturii ambelor popore. — Până acuma eram obicinuți a fi prezentați societății maghiare, atât în ziaristică, cât și pe scene, în colorile cele mai false și tendențioase. Considerând piesa predată de dl. Solymosi, trebuie să ne bucurăm că d-sa a făcut începutul unei schimbări vrednice de aprobare, dînd o „lecție” cuvenită aceloră, cari urmăresc tendința a înăspri raportul dintre cele două popore a-avise la sprijin reciproc.

Aflăm, că dl. Solymosi are de cuget să facă cu trupa sa un turneu prin Ardeal, cu care ocaziune va preda și piesa „O lecțiune.” Prin 3 Iulie va juca în Sibiu.

Eliminat. Ministrul de culte a eliminat pe stud. în drept dela universitatea din Cluj George Novacovici, dela toate școlile superioare din țară, din cauză că a depus o cunună pe mormîntul lui Iancu împreună cu alți doi colegi ai sei. Marția viitoare se va judeca afacerea acesta și înaintea tribunalului din Deva, care va avea să judece ca for de apelație pe studenții C. Steer, Ioan Scurtu și G. Novacovici, condamnați de judecătoria cercuală din Baia de Criș fiecare la câte 6 săptămîni închisore ordinară și 150 corone amendă, eventual alte 8 zile de închisore.

Programa examenelor publice dela gimnasiul rom. gr.-or. din Brad: Luni în 26 Iunie cu cl. I. gimnasială dela orele 7—11 a. m. din Religie, Geografie, Magiară și Aritmetică; cu cl. II gimnasială dela 3—6 p. m. din Religie, Română, Latină, Geometria desemn, și Magiară. Marți în 27 Iunie cu cl. IV. gimnasială: dela 7—11 a. m. din Religie, Română, Istoria natur. și Latină; cu cl. III. gimnasială: dela 3—6 p. m. din Religie, Istoria Ungariei, Geografia fizică și Magiară. Mercuri în 28 Iunie cu cl. IV. gimnasială: dela 7—10 a. m. din Germană, Algebră,

Magiară și Istoria universală; dela 5—6 p. m. Cant și dela 6—7 1/2 Gimnastică cu toate clasele. Înainte de amiază examenul cu clase normale. Joi în 29 Iunie, după finirea serviciului divin cu doxologia, solemnitatea încheierii anului școlar, împărțirea premiilor și a testimoniilor.

Din conferința corpului profesoral dela 3 Iunie. Brad, în 6 Iunie 1900. Georgiu Părau, dir. gimnas.

Români premiați la Expoziție. Juriul Expoziției universale din Paris a decernat următoarele premii: Marele premiu, d-lor C. Vernescu și Al. Marghiloman, pentru grînele de pe moșiile lor. Medalia de aur, d-lui G. G. Cantacuzino; idem și pictorului Simone, pentru lucrările de pictură.

Din raportul pro 1899/900 al școlilor elementare de stat și civile de fete din loc publicat de directorul Petru Bod, prezentăm următoarele date: La școlile elementare au fost la finea anului 422 băieți, și 194 fete, dintre cari 180 băieți români (cei mai mulți după maghiari, cari au fost 187), și 64 fete române. La școlă civilă de fete au fost dintre 109 eleve, 21 române.

— Numărul elevelor la școlă elementară și civilă evang. lut. din loc a fost de 683 între care 15 Române.

Un magnat dispărut. Baronul Atzél George fiul decedatului br. Atzél Béla, a moștenit o mare avere după tatăl său, dar nu i se știe ubicațiunea pentru a i-se aduce la cunoștință. Ultima știre despre el dată din Martie, când a scris din Neapole o epistolă prietenilor sei.

Un conte fals. Poliția din Viena a arestat pe un ștrengar de origine din Saale lângă Naumburg, care a făptuit mai multe înșelătorii sub numele de „conte Bethlen”. Cea mai mare înșelătorie a fost cea comisă față de o văduvă vieneză prin promisiuni de căsătorie. A pretextat că vooeste să cumpere o moșie la Bistra inferioară și a stors dela candidata de mîrșă mai întâi 48,000 de cor., mai apoi 13,000, până când i-s'a dat de léc, și a fost arestat de poliție. S'a dovedit, că șarlatanul a avut un trecut bogat în escrocherii și a dat adeseori față cu judecătoriile din Germania, însă totdeauna a scăpat pe temeiul că experții l'au declarat de alienat. Póte, că acum se va schimba părerea acesta.

Invingerea lui Celsius. Ministerul de culte al Germaniei a luat dispoziția, ca cu începere din 1 Ianuarie viitor la toate institutele publice, școle, spitale, stabilimente de băi etc., să fie folosit pentru măsurarea temperaturii termometrul lui Celsius, avînd a fi scos din us Réaumur.

Evitarea unei catastrofe. Abia plecase Mercuri dimineața trenul vicinal Beiuș-Vascau dela Orade și vigilul Mihai Ardelean dete signalul de oprire, deoarece observase, că vagoșele erau scose delungul a trei șini și acestea erau așezate ușor pe traverse. Trenul s'a oprit la timp. Cercetarea inițiată n'a dus încă la descoperirea atentatorului.

Greva preparandiștilor din Cluj, s'a terminat definitiv. Inspectorul regesc Kozma Ferencz a publicat tinerimei sentința ministrului Wlassics, în urma căreia dintre preparandiștii anului IV., numai cinci inși se admit la examenul de calificatiune; unul e respins pe un an întreg, ér ceilalți pe câte o jumătate an dela acest examen. Din celelalte cursuri, un preparandist de anul al II-lea care s'a dovedit căpetenia greviștilor, a fost eliminat pentru totdeauna din institut. Celorlalți elevi cari au fost complici în grevă, li se detrage, pentru timp de trei luni în anul școlar viitor, ori-ce beneficii din partea statului, ear' alți vinovați sunt lipsiți de alte favoruri avute.

Ministrul remarcă zelul directorului Orbók și trept rehabilitare îl restaurază cu 1 Iulie în postul seu. Elevii au fost foarte surprinși la cetirea sentinței, dar cercurile clujene sunt mulțumite cu drépta hotărîre a ministrului.

Hala de vînzare a asociațiunei cercuale de agricultură din Sibiu a luat exclusivă reprezentare a fabricii de mărfuri de cânepă

a lui Mateiu Bellán din Bács-Cséb pentru întreaga Transilvanie.

Prin aceasta reuniunea de mai sus este în poziția a procura cu vagonul legăturile de snopi-patente, pe cari le face fabrica din cânepă curată de Bácska, așa ca să le potă oferi economilor din Transilvania mai eftin decât dacă acestia ar comanda direct dela fabrică o cantitate mai mică decât 400,000 bucăți.

Recomandăm economilor noștri probă o cu aceste escelente legături de snopi patente și i'avisăm în privința prețurilor la inseratul de pe pagina ultimă.

Din Treiscaune.

Școlă din Doboli inferioară și adunarea departementului „Astrei” în Covasna.

Multă lume va fi auzit, căci mult reclame s'a făcut, în favorul bisericeii și școlii române ortodoxe din Doboli inferioară, că acesta comună bisericească sub conducerea fostului paroh și a învățătorului actual a făcut progrese de uimit, în butul tuturor neajunsurilor ce trebuie să îndurăm noi românii din Treiscaune.

Am avut ocaziune să asist la 17 examene școlare din tract, ținute sub conducerea d-lui protopresbiter D. Coltofean și cu plăcere am putut constata, că cu toate necazurile și șicanările ce îndurăm prin Secuime cu încassarea salariilor învățătoresți și mai ales a cuincuenalelor — sporiul așteptat a fost pututindenea — mulțumitor. — Mai considerăm și împrejurarea, că mulți părinți din poporul mărginaș, cari și câștigă subsistența în România (Moldova) a trecut îndată după Paști frontiera țerei dimpreună cu copiii mai mari, pentru a câștiga prin săpatul sfeclelor la fabricile de zahar banii trebuincioși la acoperirea greutăților de casă.

Numai școlă din Doboli de jos a făcut cea mai rea impresiune și mare desamăgire asupra mea, nu pentru-că examenul ținut cu multă paradă, nu ar fi mulțumit pe deplin publicul auditor de limba maghiară și pe inspectorul reg. de școle, present și dînsul la examen, — ci pentru-că dl învățătoriu Nicolae Rădoi nu a arătat întru nimic, că este învățătoriu la o școlă confesională română. E drept că credincioșii noștri din Doboli nu vorbesc românește, dară fie care zice că „oláh vagyok” și secuii conlocuitori în comună îi numesc „oláh” și tocmai pentru-că poporul nu mai știe românește, este datorința unui învățător consciu de chemarea sa, ca să deștepte în generațiunea tineră sentimentul național și iubirea de limbă negligată și uitată de părinții lor.

Nu așa face învățătorul cantor N. Rădoi, alt-cum deplin calificat pentru postul său și totodată bun cântăreț. Dînsul pare-că s'a pus să emuleze cu învățătorii dela școlă de stat din loc în materialul de învățămînt, petraclat exclusiv în limba maghiară, fără a da vre-o atențiune limbii românești. La examen a zis numai un elev un „Tatăl nostru” stricat românește și încolo s'a încheiat cu limba acesta. Dar ceea-ce a fost mai uimitor și revoltător din partea unui învățător român la școlă confesională, a fost purtarea sa bruscă față de șeful tractual adresându se numai la inspectorul reg. școlar, cu întrebarea, că cât dorește să răspundă copii din cutare obiect.

După religione, predată numai ungurește, șeful tractual a pus la ordine limba română și cetirea cel puțin în desprătiminte mai mari și învățătorul a reflectat ungurește, că limba maghiară este limba maternă a copiilor, la ceia-ce dl inspector i-a secundat, că da și că limba română nici nu are înțeles a se propune în Doboli inferiori (!)

Nu-i vorba, că învățătorul și-a și primit resplata serviciilor sale, pentru-că îndată după terminarea examenului și după-ce dl protopop a ținut o scurtă alocuțiune către elevi, s'a sculat și dl inspector reg. școlar să mulțamească învățătorului pentru sporul făcut și i-a predat în fața tuturor 100 corone în 5 bancnote de câte 10 fl. ca semn de recunoștință din partea Inaltului ministeriu, ear dl învățător i-a primit mulțumind de tot mișcat pentru distincțiune.

Intreb acuma, are ore rațiune de a ec-sista și a fi susținută cu mijloce din fondurile archidieceesi o școlă, care cu numele de a fi confesională numai românească nu este și

totuși învățătorul primește 200 corone întregire la salariu dela Preaven. Consistor archidiececan? Pre-cum noi ceilalți învățători români confesionali propunem ca obiect obligat limba maghiară, în măsură recerută, ar fi obligat și un învățător tot așa de tîner și calificat din Doboli, care însuși numai se forțază cu limba maghiară, să propună cel puțin în aceeași măsură limba română, ca să deștepte în generațiunea tineră conștiința și alipirea de neam, ear nu se mai și schimonosească și numele curat românești cu Álgya în loc de Aldea etc. După examen convenind cu mai mulți credincioși, cu regret s'au pronunțat către mine că s'au așteptat, ca copii lor să învețe și ceva românește.

S'a ridicat în acesta comună o biserică frumoasă mai numai din daruri și colecte din afară pentru întărirea neamului și sentimentului religios în aceste părți espuse. Au intrat atari daruri în sumă frumoasă și pentru edificarea unei școli, dar nu s'au dat destinațiunei, precum se vorbește, ci în loc de școlă s'a făcut casă separată de locuit pentru învățătoriu, fiind-că e căsătorit în comună și ca ginere a unui fruntaș, fost epitrop, are lipsă de confort și de a se reprezenta. Pentru edificiul școlar se intenționează a se cere earăși ajutorul Preaveneratului Consistor, pe lângă alte surse la care se contéază din afară, e de crezut însă, că suprema autoritate bisericească va fi informată cuviincios despre starea lucrului și nu va jertfi obolul pentru o școlă care nu promite nici un viitor din punct de vedere românesc, ci suplinește foarte bine o școlă maghiară.

Și acum permiteți-mi, D-le Redactor, a Vă pomeni și despre ceva îmbucurător din Treiscaune. A 3-a zi de Rosale s'a ținut adunarea de constituire pentru desprătimîntul „Astrei” din comitatele Treiscaune și Ciuc în Covasna, îndată după-ce s'au încheiat examenele școlare din tractul ppresb. al Treiscaunelor.

Organele administrative n'au făcut de astădată nici o pedecă, nici n'a asistat vr'un reprezentant la adunarea ținută în biserică după serviciul divin la 11 ore a. m. Au participat în total 7 preoți din tractul Treiscaunelor, în frunte cu dl protopop D. Coltofean și 8 învățători. Dl profesor Nic. Bogdan din Brașov ca delegat al comitetului central a deschis adunarea cu o vorbire instructivă, la care a răspuns imediat dl protopop, îndemnând și d-sa pe toți a sprigini acesta instituțiune culturală. Au fost bine reprezentați poporul din Covasna, mai mulți fruntași din comuna Arpatac, veniți cu trăsura din mare depărtare și rezultatul taceilor solvite a trecut preste suma de 200 corone.

Comitetul cercual s'a constituit în modul următor: Director On. D. protopop D. Coltofeanu. Membrii în comitet: Spiridon Damian, protopop onorar (Brețcu); Nicolau Bogdan, profesor (Brașov); Ión G. Olteanu, paroh (Poiana-Sărată); David Pop, diacon și învăț. (Poiana-Sărată); George Negoescu, capelan (Intorsura Buzăului); George Furtună, paroh (Covasna); Alexe Negoescu, paroh (Zagon); George Stefan, comerciant și econom (Arpatac).

Un banchet comun a urmat după adunare și toți s'au desprățit însuflețiți și mîngăiați de cele ce au văzut și auzit. E de notat, că din comitatul Ciucului și chiar din preoțimea gr. catolică din Treiscaune nu s'a prezentat nime.

INVITARE.

Prin clausula sa dto. 8 Maiu c. Nr. 24037, luând Inaltul minister r. u. de interne la cunostință aprobătoare statutele „Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu” ne luăm voie a invita prin acesta pe On. membrii ai direcțiunei acestei Reuniuni la prima ședință, ce se va ține Marți la 13/26 Iunie n. orele 8 sêra în localul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” (Strada Urezului Nr. 14, etagiu), cu ordinea de zi: luarea măsurilor necesare la activarea Reuniunii.

Sibiu, 9/22 Iunie 1900.

Biroul „Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu”.

Pantaleon Lucuța
director.

Vic. Iordășianu,
secretar.

Haină — mătase de mirésă fl. 10.50

și mai sus! — 14 metri! — trimisă franco și vămuită! Mustre cu întorcerea poștei; tot astfel și din „Mătase-Henneberg“ neagră albă și colorată dela 45 cr. și până la fl. 14.65 pr. metru [5]4—7

G. Henneberg, fabricant de mătase (lif. de curte ces. și reg.) Zürich.

ad Nr. 46/1900 Of. par. [72] 1

Publicare de licitațiune

Cu încuviințarea Venerabilului Consistoriu archidieceșan greco-or. transilvan din 18 Martie 1900 Nr. 2649 Ep. comuna bisericească gr. or. Dees (Deés) dă în întreprindere zidirea bisericii sale nouă pe calea licitațiunei publice minuende, care se va ține *Duminecă în 8 Iuliu a. c. st. n. la 10 ore a. m.* în șola gr. or. din Dees (Deés, Alsó-Kodor utca 14. szám).

Prețul strigărei este 14,428 cor. 80 fl. (7214 fl. 40 cr.), în care nu se cuprinde valoarea și cărăușia socilor, a cărămizii, petrii și a nășipului, pe cari le dau parochienii în natură, precum nici valoarea celor trei cruci de pe biserică.

Ofertele se se însinue și dea subscri-sului până la ora de licitațiune în scris, și oferenții și licitanții sunt îndatorați să depună înainte de licitațiune un vadiu de 5% dela suma de strigare, care poate consta din bani gata sau din libele de depuneri, sunătoare pe numele lor și extradate de băncile din patriă.

Planul, preliminarul de spese, observările și condițiunile de licitare se pot vedea la oficiul parochial gr. or. din Dees (Deés) sau la episcopul Ioan Botha junior până la începerea licitațiunei.

Din autorisarea comitetului parochial gr. or.

Dees (Deés), 4/17 Iunie, 1900.

Teodor Hermann **Alesandru Roman**
prot., președinte. notariu.

Nr. 334/1900. [69] 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan, sistematisat în parochia de clasa a II-a Romanos, cu aprobarea Preaveneratului Consistoriu archidieceșan Nr. 2734 bis. 1900, prin acesta se escrie concurs în termin de 30 de zile, computat dela prima publicare în „Telegraful român“.

Emolumentele împreunate cu acest post fac 307 fl. 30 cr. sau 614 corone 60 fl., adică jumătate din toate venitele parochului actual, însă fără vre-o pretensiune a capelanului la dotațiunea dela stat.

Concurenții au să-și asternă petițiunile concursuali, instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în terminul deschis, și dela publicarea concursului până inclusiv 8 zile înainte de sinodul electoral; concurenții, după prealabila înștiințare a protopresbiterului se pot înfățișa înaintea alegătorilor pentru a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela subsemnatul oficiu.

Orăștie, în 27 Maiu 1900.

Oficiul protopresbiterial al tractului gr.-or. al Orăștiei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Vasile Domșa
protopresbiter

Lemne pentru foc

de fag neplutite I. calitate de stânjin metric în magazinul din Gurariului 8 fl.; în Sibiu puse în curte fl. 11.50; loco Orlat la stațiune pro vagon fl. 52. A se adresa la **Dumitru Vulcu** în Seliște și **Ilie Macellariu** în Gurariului.

Seliște, 19 Iunie, 1900.

[71] 1 **Dumitru Vulcu.**

Au apărut:

Juvenilia Proză și versuri

de
Sextil Pușcariu
à 1 C. 60 fl.

—*—
Iulian Devale

Epigrame

Prețul 1 cor.

Se pot procura dela *Librăria Archidieceșană, Sibiu.*

In *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu*, au apărut și se află de vânzare:

Geografia

pentru școle civile și superioare de fete
(originalul aprobat sub Nr. 1240/1898)

și

Istoria universală

pentru școle civile și superioare de fete
(originalul aprobat sub Nr. 64561/1896)

după

Alexandru Márki.

In românește de

I. Popovici.

Prețul Geografiei leg. fl. 1.30
„ Istoriei universale leg. l.—

In *Tipografia și Librăria archidieceșană Sibiu*, se află de vânzare:

Academia română Discursuri de recepțiune XXI.

Archiepiscopul și metropolitul

Andrei baron de Șaguna

Discurs rostit la 13/26 Martie

1900 în ședință solemnă

sub președința

M. S. Regelui

de

Nicolae Popea

episcopul Caransebeșului

cu Răspuns de

Dimitrie A. Sturdza

secretar general al Academiei Române

Prețul broș. inclusive porto postal 60 bani.

Obligațiuni

jumătate românești și jumătate ungurești, apoi

cuitanțe și contracuite

ungurești și românești, se pot procura dela

Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiu, cu prețurile: 1 obligație 5 fl., chitanțele și contracitanțele cu 1 cor. per sută bucăți. La cerere se trimite gratis și franco din fiecare câte o bucată de probă.

Din *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu*, se poate procura

Din vremuri apuse,

de
Iudita Secula n. Truța.

Broș. à 50 cr.

A apărut și se află de vânzare la *Tipografia și Librăria Archidieceșană*:

Predici ocașionale și funebre

de

Dr. Em. Elefterescu

Tomul II.:

Prețul 3 corone 50 bani.

In *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu*, se află următoarele scrieri ale poetului nostru **G. Coșbuc**:

Fire de tort, broș. fl. 1.—
Balade și idile „ fl. 1.50
Sacotala, broș. „ 2.50
Aeneis ediț. II. broș. „ 1.25
Răsboiul nostru pentru neam-nare, broș. „ —.50

Legătore de snopi-patentă

forte acomodată din cânepă curată de Bácska, dela fabrica lui **Mateiu Bellán** în **Bács-Cséb**, 1000 bucăți 150 cm. lungi 7 fl. 80 cr., ér 1000 bucăți 130 cm de lungi 7 fl. 50 cr. loco stația din Sibiu sau în pachete cu poșta câte 200 bucăți 150 cm. lungi 2 fl. 10 cr., ér 130 cm. lungi 1 fl. 90 cr. și vitriol (Pétra vênătă) calitatea I în butoie originale și în ulcioare.

Hala de vânzare a Administrațiunei cercuale

[66] 3—5

a asociațiunei de agricultură transilvană săsescă în Sibiu.

Saisonul de primăvară și de vară 1900.

Stofe de Brünn veritabile

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantaloni, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 370, 4.80 de lână veritabilă de oae
fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână forte fină veritabilă de oae
fl. 10.— din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10.— deasemenea expediază cu prețurile de fabrică stofe pentru pardisiu, lodeu pentru turiști cele mai fine kamgarne etc. etc. depozitul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei se garantează. [56] 14—40

Avantajele mușterilor privați, de a comanda stofele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

$\frac{1}{2}$ Flacon fl. 6. —, $\frac{1}{2}$ Flacon fl. 3.50. delatură toate umflăturile și depunerile de grăsimi fără să vateme părului. Întărește nervii atacați și slăbiți, delatură și distruge toate nodurile în mușchi, și servește și ca seut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearel, apoi în contra aricături umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflăturei picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvânt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a se folosi la toate suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delaturarea crescăturilor de oase.

$\frac{1}{2}$ Cutie cu fl. 2. $\frac{1}{2}$ Cutie cu fl. 1.20. delatură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4—6 săptămâni. (boală învechită).

HOTTER'S

Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate număröse nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și să nu se primescă altele. Depozit în farmacii și Drogerii.

Depozit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) și la Iosif v. Török Budapesta VI Kiraly utca 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și mușchii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternici și vioi, pune în stare pe animal să presteze cele mai mari strapații și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Să mai folosește cu succes uimitor la toate urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. fl. 1.20.

Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mâncare și cu acesta prosperarea porcilor, forte acomodat în contra orbalțului (brâncă); Nr. II este de a se întrebuința la urdinare.

Mijloc în contra Colicei alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colică și contra opririi udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 16—104